

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

12678

1951

891.99

2-17

891542-1827-9-52

2-17

ՅՈՒՐԵԼԵԱՆՔ

ԵՐԵՎ

ԱՐԶԻԱՊԱՏԻ ԵՒ ԳԵՐԱՊԱՅԾԱՌ

ՏԵԱՌՆ ԵՒ ՅՕՐ

ԻԳՆԱՏԻՈՍԻ Վ. Ի ԿԻՒՐԵՂ

ԱՐԵՎԻԿԱԳՈՐԾԻ ԵՒ ԸՆԴՀ. ԽՐԱԾԻ

ՄԻՒԹԱՐԵԱՆՑ

ԵՐԿԵԱՆՔ

Ի Հ. ԱՐՄԵՆԻ ԳԱՋԻԿԵԱՆ

ՎԵՆԵՏԻ Ի ՍՈՒՐԵ ԳԱՋԱՐ

1904

891.99
2-17
ւար

15505

ՍԽՐԱԼԻ ՀԱՆԴԷՍ

Յ Ո Ւ Ե Լ Ի Ն Ի Ք Ս Ա Ն Ե Ի Հ Ի Ն Գ Ա Մ Ե Ա Յ

ԱՐԲԱՅՈՒԹԵԱՆ

203

Ե Ր Գ

Ինչ ի քրնարդ երկնաւոր՝ նււիրական մուսայդ սուրբ,
Ի նորասքանչ հանդիսիս հոգեւուցիկ վառեալ հուրբ,
Երգեա՛ զպայծառ տօնախումբ Յարեւինիս հրաշափառ
Բերկրեալ զկացուրդս ընտրական Հօր և Որդոց զեղապար:

Վա՛շ երջանիկ այրախեանց սրբոց՝ ոյց Դէս և Գլուխ
Բազմի աշեօք և արդեամբք պատարուն սիրտ սիրաբուխ.
Որ 'նոզ հայրենի գորովոյն կակուզ թեւոցն հովանեալ՝
Գլրդէ գլրդէ սրբասկաթ՝ սրբբանրէր մականաւ:...

Ամբուրք այսոց զխաշունչ՝ յորտոս՝ ի շանթըս ահեղ
Սպանան բրբեղ հիմն ի վեր ըզգարաստանըս շրքեղ.
Զօր իբր արփի լուսաշիթ՝ Բամբռանն ի ծոց Ազրիոյ՝
Տընկեաց արին Մըխիթար, պատկեր չըքնաղ իւրն հոգւոյ:

Այլ խաւարուտդ այդ թօնից գուժկան որտաք և շանդիք՝
Պարզին, սրփո՛ւ փոյթ ըզթեւան հեղահամբոյր անոյշ սիք,
Եւ ծիածան ծիրանի ծագեալ յերկին խրթմներանդ
Մերժէ վանէ զմըրընչող ամպոց ըզսեան ըզփաղանդ:

Ի նորանշոյլ արփույն ցոյս՝ կաթեալս ի ծայր ծաղկազարդ,
Մըխիթարայն պըճնի պերճ, փըթթի դարասարն զլաւթմ:
Մամուլն ի նոր կաղապար ձուլեալ ճուրնչէ՝ մեծագին
Կուտեալ սոփերս՝ յՈւխտիդ փառս և ի պարծանս հայ ազգին:...

1004
14984

32097 - Կ-Բ..

15222-58

2003

Այլ զինչ այս նոր ամպոց սեաւ որտորնդոսա գումարտակ՝
Գայ զըզըրդեղ զվեհալայր տաճարիս զերոն ու մարդակ...
Գոյթ և բօթ կսու զհեա միմեանց... ծրփի 'վարանս և յերկիւղ,
Փոքրիկն այն հօտ, յերերի Սերաստացոյն կայ վեհն Հիւղ:

Այլ կանց, ժրպրհիս մի գու, մահ, շիջուցանել զանուշակ
Արեւ կենաց ըզվեհիւղ... գիտեն զընեղ շըբուշակ
Ժըմերս ստիցղ իւր Որդիք... արտօսը, աղօթք, խընկոց բիւր
Թըրչին սլանան յամենուստ յերկինքս ծուխք քաղցրարոյր...

Ոտնակոտեալ կասեցաւ մահ, և դարձեալ ընդ կըրուկ
Գընայր երթայր և հայէր յամսն աղօթից ու ի կընդրուկ՝
Որ ծառացեալ բարդ ի բարդ ելեալ յերկին՝ աղերսէր,
Մի զՀայնն առնուլ ի զըլխոց իւրեանց զիւրեանց որդեսէր:

Յընծա՛ ի խինդ սիրավառ՝ Մըխիթարեանըզ զարաստ,
Արփի ծագեաց քեզ շըքնաղ, փայլեալ ի նսեհ բարերաստ:
Վերկենցաղեալ զերզ փիւնիկ ի յաճիւնոյն՝ Պեաղ արհի
Մական ի ձեռս իւր քընքուշ, գայ ի գահոյս իւր բազմի:

Այլ սըր տարաւ զիս Մուսայս ի Յորեղեան հանդիտէս,
Որ սրբոտարին մաղթանաց հընչեն նըւաղք, իղձք պէսպէն
Գիտապետիղ՝ բազմեղոյլ ի գահ Մեծին Միխիթարայ
Հընգիցըս հինգ ամք են այս՝ զգեցեալ զհօղին ըզնորայ:

Ոչ լոկ հընգիցըս հինգ ամս. այլ ամըս բիւր հընգիցս հինգ
Սիրեցելոյ շնորհեսցեն Գըլխոյլ յաղօթս մեր Երկինք.
Ի բանալ զրանց նոր գարուս՝ ի նոր միւս այլ Յորեղեան
Յիսնից ամաց, հարիւրոց խըմբել որպէս ի սերկեան:

4 Օգոստ. 1901

Յ Ե Բ Զ Ա Ն Ի Կ

Ք Ս Ա Ն Ե Ի Հ Ի Ն Գ Ա Մ Ե Ա Կ

Օ Շ Ո Ւ Թ Ե Ա Ն

Յ Ե Պ Ի Ս Կ Ո Պ Ո Ս Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ե Բ Գ

Զի՛ քեզ կըզգեակզ Հայոց նըժեհն
Զի՛ հըբճուանացղ այլ հսըր կայտիւ,
Ո՞ զարխրաղէմ թեւսըն քըշակ
Խոհիցըղ քոց... որո՞ց յայթիւ
Բերկրապատար լրոց աւետեաց
Յընծաս, ո՞ զինչ քեզ աւետեաց:

Թէ՛ զի անին ես հրաշանըշան
Ի մասանին, կամ թէ՛ գոհա՞ր
Ի պերճ պըսակն Հանդրին Բամբշան
Յականակուս, կամ թէ՛ քո յար
Են այցելուք իշխողք երկրի
Վասն այն հօղիլ ի քեզ բերկրի:

Կամ՝ զի գարուն գեղազըւարթ
Ի բոյր քընքուշ, ի թոյր շըքեղ
Յանեաց ցըբուեաց զսրմովքղ ըզվարդ,
Եւ զքեզ իբր հարսն եղ հրաշագեղ,
Եւ սարեկին և գեղձանկան
Նըւաղք զիւթիք են քո՛ ունկան: —

Այ՛ գարուն և թըռչնոց հոյլ
Երգեն բուրեն յիմքս դարաստ,
Ոչ ինչ այնպէս յաստեղցն ի բոյլ
Բերկրին երկինք, ե՛ն ե՛ն յա՛ր աստ
Նըւագբ և բոյբք, այլ գուբ ինձ, օ՛ն,
Մատիք ի յերգ, մատիք ի ձօն,

Ո՛վ հայրենի գուտանաց սար,
Ի ձեր քընարս բարեպաշտօն
Ձհանդէսս երգել ըզհրաշափառ,
Ի նորասքանչ աւուրս ի տօն,
Փրթթեցուցեալ ձեմոցզ ըզհեա
Բուրից ծաղկանց կոհակրս վէտ:

Անցին զինեւ հընգիցրս հինգ
Ձըքնազ գարունք՝ յօրէ յօրմէ
Պեան իմ՝ զոր ինձ ետուն Երկինք՝
Վերապատուեալ գայր ի Հոռմէ
Օծեալ յիւղ սուրբ Նոր Ահարոն
Պատեալ ի սուրբ Եմիփորոն:

Ո՛հ, քանիօ՛ն էր ըզթեան իւր
Ի գարաստիս տարածեալ սուգ,
Սիրա ի արքոփ զսփայր անձնիւր,
Աչք ի Հոռմ՝ կոյս՝ լիք յարաստսք...
Ձքեւ, ս՛վ կըզգեակ, պատէր խաւար,
Ձքեզ ժանաք եղեալ էին յաւար:

Այլ ե՛րբ Երկինք փըշրեցին ս՛չ
Ձամպարըշտացն ըզնենզ կափուլ,
Բրտանցն յուրանք ս՛չ ի փոշուջ
Հիմն ի յարեւ եզան ի փուլ...
Ահա զգետնեալ գնախանձուն գեւ
Յորդուցն ի գիրկ սլանայ թեթեւ:

Ոչ ինչ այնպէս զըւարթացան
Բոյսք ի բըլուրս յեա ամպրոպին՝
Յորժամ կաթեաց ըզքըրքմացան
Ըզանչաղի նըշոյլսն արփին,
Որպէս յորժամ սուրբն մական
Փոխեան յերգ զողբսն տըրամական:

Ի գագաթանց Ազատ Մասեաց
Ունոյր առեալ զոգ ի ծածան
Հաշտութեան գրօշըն՝ զոր գասեաց
Հրեշտակն Հայոց ի ծիածան՝
Յերկնակամարն Հայկեան գարմին,
Իրբեւ բախտին իւր իմարմին:

Քաջահըմուարն զեկալար
Անց ի գըլուխ իւրոյ նաւին,
Սիրա անվեհեր՝ ետանգնալառ
Կասուցեալ զակն յուսոյ բնաւին
Յանշուշան ի վէմ՝ ի սուրբն ցուպ
Ճըմլել ըզխեւ ալեացն ըզծուփ:

Գեւ մըլընչէր մալեղնախանձ
Մըրրկին սրտն ահեղագոռ,
Յոր միշտ շըչէր փըչէր նախանձ
Տալ կուր պորտոյն զըժտիտրիսր
Ձտունս ի հիմանց և զլոյս ական
Մըթագնել Տան թորգումական:

Ըզզեակն ի մին կալեալ ձեռաց
Էւ զմիտն եղեալ ի ձակատուն,
Յորբա Երկինք իւր ընձեռեաց
Ակն արկ, մընչեաց ուխտ ետանգուն
Գընել ի կշիտ զանձն և զհոգի՝
Փըրկել ըզնաւն իւր կաթոգի:

Էր և երկին ըստուերամած

Ամպոց ի թռիչքս կոյս զբժնէ,
Եւ փոթորկին սլաքն ի դիմաց
Գայր զէպ ուղիղ իբր ի վըքնէ.
Տապալել զնաւն յատակ ի վեր
Յանդրնդոց փապս՝ յառ և յաւեր:

Թոււացոյց մի ի չրանաց

Առագաստին, զէտ ակըն կայր...
Առ ողի նաւն ի ծրփանաց,
Բճրէ, զրեցաւ զողցես յեակար,
Հանդարտեաց ծով, ի վառիկան
Ղեկավարին բիւր գովեսաք կան:

Գարուն յայնժամ ծագեաց խաղաղ,

Յընդեցաւ մէզ, ամպրոպք ցածեան,
Կատարք Մասեաց ձիւնախաղաղ
Երեւեցան, ձեռն աստուածեան
Հովանացաւ ի զարաստիս,
Նախանձեցան 'զ վիճակ բաստիս... —

Երանի՛ բեզ Հայոց կըզգեակ

Որ ընդ յորձանս անդրնդախոր՝
Ըզնախանձուն շարդեալ զկըզակ
Արիարար անցեր անխոռ.
Կանգնեցուք, յ'ն, աստ ի Հանդրին
Անդ ի Պոնտոս զվիհիզ անդրին:

Իբրև զայդի յուռ սաղարթուն

Յանոյշ սղիոյզս սակեհատիկ
Ի գիրզ քընքշանս մշակացն արթուն
Պըճնի... մըշակք մի վըհատիք,
Հաշա են Երկինք... ահա հընձան
Փոքրը միւս եւս, սիրաք ձեր ցընձան:

Չըլլսիցէ՛ք ըզժըռնչին

Անխոնջ մամուլն մըշտահուով,
Չըլլսիցէ՛ք ըզժըռնչին
Վեհ առիժուցն, որ յերկս յուրով
Ըզզըզրութիւն մի ազքատին
Առ ճոխագոյնքս փոյթ հատին:

Ալիշանեանն այն յաղթ Առիժ՝

Որ զՀայաստան երկրին անտառս
Դըզըզըզեցոյց ուի քնոյ յարոյց
Գերեզմանացն ընդ հին վըտառս
Ըզվեանեանս և ըզհեթմեանս
Ըզվարդանանս և զԵղեմեանս,

Յոյր ի խընամբս քընքշնի

Մորնչմանց խրոց եղիտ ճարակս...
Իւ բաջալանջըն Քաջունի
Գիտաց քան զյոյթ վեհ ախտարակս
Թըռչել ընդ օդ, ի ծով մըլխիլ,
Եւ յերկրի 'նդերս արկանել խիլ:

Յոյր ի բըրտունս սակեկայլակ

Ձընջեցան բիճքն սարնխեթի,
Եւ ել ի լոյս անայլայլակ
Եկեղեցոյս մեր մեղեղի.
Ո՛չ եւս հոսն զեռ ի նոյն սակս
Ոսկիք Գըլլսոյն շիթք ի սըլտակս:

Տունդ՝ յոր հանդչի ինքն Եհօլայն՝

Որ զբեզ իբր հարսըն սրանձալի
Պայծառացոյց ի զարդ՝ սով այն.
Պատմեա՛ մինչ բոյրըն ծաւալի
Խընկոց յերկինս և սըրբանուէր
Աջն ուղերձէ զհոգիս ի վեր:

Եւ վարժարանք գընախ ի ծաղ,
Յաշխարհն Արեաց և ի Պոնտոս,
Ի Բիւզանդիոն, ի Պարսիկակ,
Եւ առաքեալք ժիրք ի Քրիստոս,
Յորոյ ի խնամս, յոյր ի գորով
Քաջացարուք դուք ի կորով:

Ասա՛, կըղզեակդ իմ՝ մանաւանդ,
Ո՞վ որ աւուր աւուր զքեզ տայն
ՅՈրդեգրաց Մօքն ի գիրկան աւանդ,
Եւ 'նդ երկնաչառ զքեզ պողոտայն
Առաջնորդէն յերկինքս կոյս,
Ո՞ աղօթիկեր հոգեակն այն կոյս:

Եւ դու լըմի՛կ կաս, Խորսն սուրբ,
Ո՞ զքառասուն և աւելիս
Եկե՛ղ ի քեզ հոգեսոր հուրբ,
Եւ ընդ որոշարդ վերելից
Մարդեաց վարդեղ՝ մատչել ի գոհ
Գառինն անմահ՝ քեզ ի հաճոյ:

Խզնասի՛է... Գիտապետ միւս

Այլ ի յակումբն հոգեգումար՝
Մեղքոն, Ազոնց, Սոմալ, Հիւրմիւզ
Վեհեցն յաջորդ ընտիր, Ում յար
Խօսին Երկինք ըզհուր պատգամս
Ի խորանին սուրբ պատըշգամս...

Ո՞վ քրտանից հընդից ամաց

Սիրասնչակի դու Յոբելեան,
Յոր պահեցաւ յերկնից կամաց
Արհին... մահուն ի բաց սարական
Դեռ ըսպասեակք և սարանուցուն
Յաղօթս որդւոցն ամենեցուն:

Գուսանք, հարէ՛ք բուն ի կիթառ,
Եւ յաղէբախտ հոգեզմայլիկ
Նըւաղեցէք զքառորդ մի դար.
Ողեցէք զողար ի գայլայլիկ
Ըզբըրաանց շիթսըն մարգարիտ
Եւ ըզգըգուանսըն ճըշմարիտ:

Եւ կապեալ փունջ մի քաղցրարոյր
Յոյց ի Պոնտոս և ի Հանդրին
Փըթթին ծաղկունք վառ վառ ի թոյր,
Պըսակեցէ՛ք զնորուն Անդրին.
Քանդակելով անդ յոսկի տառ.
Կեցցէ՛ յար նորըս Մըխիթար:

Կեցցէ՛ յաւէժ Հայր մեր արհի
Ի գլուխ իւրոյ փոքրիկ հօտին,
Շահատակել միշտ քաջարի
Հարուլ ըզխոչս ի ճեմն սաին,
ՅՈւխտս ի փառս, յազգին պարծանս
Յանուան իւրում յաւէժ արձանս:

18 Մայիսի 1902

Ի ՀՐԱՇԱՓԱՌ

ՀԱՆԴԵՍ ՅԻՍՆԱՄԵԱՅ ՅՈՒԵԼԻՆԻ
ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԵԱՆ

Ե Ր Գ

Լրոյցես բնար դու, թէպէտ արեւուր, թէպէտ ի սուգ,
Մինչ ցընծութեան ի դիմաց հատանին հո՛ւր փայլատակունք,
Մինչ ի սըրտից անուշից խընկոց ծըխոյն հանդունատիպ
Մաղթանաց և ըզձից բուրնն ճենճերք սըլացաթեւ.
Մինչ Մասիք և Ալպիք, Վընէժ, Պոնտոս 'ւ արծաթ խաղաթը
Յելեւելս ըզմիմեամբք յերգ և ի խինդ բերկրապատար
 Հրուէր ի բարձըր բարբառ
 Կարդան Հայկեանըս զարմին
 Յայս պերճ հանդէս հրաշափառ,
 Յիւրեանց բախտին իմարմին:

Ձե՛նչ ունիցիս ոգել, օ՛ն, մինչ Չըւարթուն ոսկեփետուր
Ի ջընարն հոգետաւիղ հրեշտակային կըտեալ մատամբ
Երգէ զՅիսուն ամաց աւուրց ըզյաղթանակըն պանծալի,
ԸզՀօր, ըզսիրասուն Հօր, ըզՎիհի և սըրբանուէր
Օծելոյ Տեանն ի Գլուխ նըժղեհ յարկի Սերաստացոյն
Դիտապետ մական ի ձեռս՝ առ ի հովուել հօտին փոքու
 Յարօտս հոգւոյն արգաւանդ
 Ի խաղըս ջուրց անապակ.
 Եւ զյանձնելոցն յինքն աւանդ
 Բուժել ըզսուրբըն պապակ:...

Մերա չընաշխարհիկ, հեղահամբոյր միտք և հոգի,
Անդրատին յաղնըական շառաւիղէ սերեալ բողբոջ,
Ըզտոհմին բերեալ ի դէման ըզպերճութիւն վրսեմական.
Անրսադիւտ ամբիժ վարուց չըքնաղ ծաղկանց գրախտ անթառամ
Յոր ժըպիրհ նախանձուն չըզրտաւ զամս ինչ ի գըծել
Կամ ի բիժ տանել ի վեհ ելսըն յաթտոն արհիտական.

Քնդցըր կենաց ծրար բընքուշ,
Ծրարեալ կընքով Անմահին,
Յորմէ սարտեան փաղաքուշ
Սաղրանք ի բաց զիւային:

Պոնտական ափանց զաւակ, ըզսիւք ծրծեալ ըզհայրենի,
Դաշաացն Այրարատայ ծըլի ծաղիկ Հանդրին Ափունս,
Եւ անկեալ հազիւ ի խայծ քաղի սրտուզ երկնահաճոյ
Տոգորեալ ի նըշոյլան ոյր ի Գողգոթ ծաղէն արեւ.
Սեղանոյն աէրունի ողջակէզ սուրբ բոլորանուէր,
Ի Ղեւեայ մանկունս փայլի չըքնաղ ձըբիւքըն պարկեշտից,

Եւ ըզմանրիկ մանկրաին
Ընդ նոյն մարդէ պոգոսայ,
Բուրել ըզնոյն՝ ոյք փըթթին
Ծաղկունք ի վեհ Գողգոթայ:

Բուրել ըզնոյն՝ ոյք ընձիւղեն ծաղկունք ի սար Ազատ Մասեաց,
Առոգեալք սընեալք ի սաժ փափուկ մատանցն Հանդրին Բամբշանս
Յոյց կապեալ փունջըս չըքնաղ յուրու հիւսից յերփըն գունոց
Տերեւեալ ի զափնիս և յուռնեոյ մորչըս գալար
Մատուցանէ ի նըէր ի գիրկսըն գիրգ Մօրն Հայրենեաց՝
Ի պըսակ ճակատուն՝ յանագորոյն վըշտացըն զիւր.

Ծախելով զամբըն զատոյք
Չանդին կենացն իւր՝ ի վար
Անոյ մըտաց կորդ 'ւ արուզ
Ինքնանըէր Չանիս յար:

Այլ զի՛ է բեզ, կըզգեակ նըթգեհ, զի՛ այգ ողբումն աղիտզորմ...
Որբացելոյց ահա Հայր որդեգորով սլանայ ի ճեպ
Յափանցըն Տիրերի... բաճնալ ըզսուզ և զարխատանս...
Չայն ի Պոնտոս տուք, յԱյրարատ... զարթիւր, զարթիւր, Մըխիթար,
Յարեւ կենդանարար ճայթոնն որմունք զարատտանիգ.
Եւ յաչաց կօզկաղելոց մէզ և մըթարք ցընդին փարատ.

Ի նոր գարուն հրաշագեղ
Չըմերայնոյն փօփի բուք,
Մընչէ սարեակ զիւր գեղգեղ
Ուր ճըչէին տըխուր բուք:

Այլ մոռացին բընար դու, թէ համբանան ոչ աղէբախըզ,
Ըզվիրազըն ժանտաժուա՝ որ ի ճապուռն քառքնելի
Քանասար հանդոյն գայլոց՝ կընճացելոց ի հոտ մարմնոյ՝
Նիտայր, Չըբէր զհօտ և զհովիւ յօշ յօշ ձըրձել արիւնըտուշտ,
Կամ ըզյորձանսըն զամեհիս, որ ի գըրգանսն անդընդապտոյս
Թասէին սըրթային կլանել ըզնաւ և զնաւաստի,

Եւ զթըշարանս, առատանս,
Ըզդեակ, սամիս, պաղպաջունս
Չարգել տալ ցունդ ի հոտանս
Կըպեալ հորձիյն ի մորնչիւնս:

Յայդ վայր... Թափին թեւք ամպրոպաց, լըռէ նախանձ, կարկին ծըփանք.
Ի ժըպիտ հեզիկ հողոյն խաղաղութեան շարլէ ծաղիկ.
Ծիածան ծըփինագեղ ի ճօճ ճեմեալ ծիլ ծիրանի
Ի սքանչանս ըմբընէ զկարծրակուռ վէճըն կեփայեան.
Ոսնակառեալ ընկապճի և ինքըն մահ յեկսըն ահեղ՝
Ի գըրկացըն կորովեաց յոստուցելոցըն սըլաբաց.

Յանհատ ճըռինչըս մամուլ
Ի հովանիս իւր թեւոց
Տայ գըպրութեան մի ամուլ
Փայլատակել հուր և բոց:

Այլ մի քնար ժրպրհեսցիս մընիլ ի սիրտըն պարկեշտիկ՝
ի զմայլեալն յուղխրս սիրոյ Որդեգրաց Մօրն յամբիծ շըրթունս:
Դու ինքնին երգես, Խորան սուրբ, որ տեսերդ այս Յիսուսն ամ
Զաարածումն անարատ ձեռացն ի զոհ Կենարարին,
Եւ զուարթացար յողջակիզեալն առ ի նմանէ յայն վիհ պաշտօն.

Դուք ինքնին առ ի ձեռաց նորուն կանգնեալք և զարդարեալք

Անմահի Տեանն օթարանք,

Եւ զըպրութեանց վարժոցք, դուք

Եկեղեցւոյս երգարանք

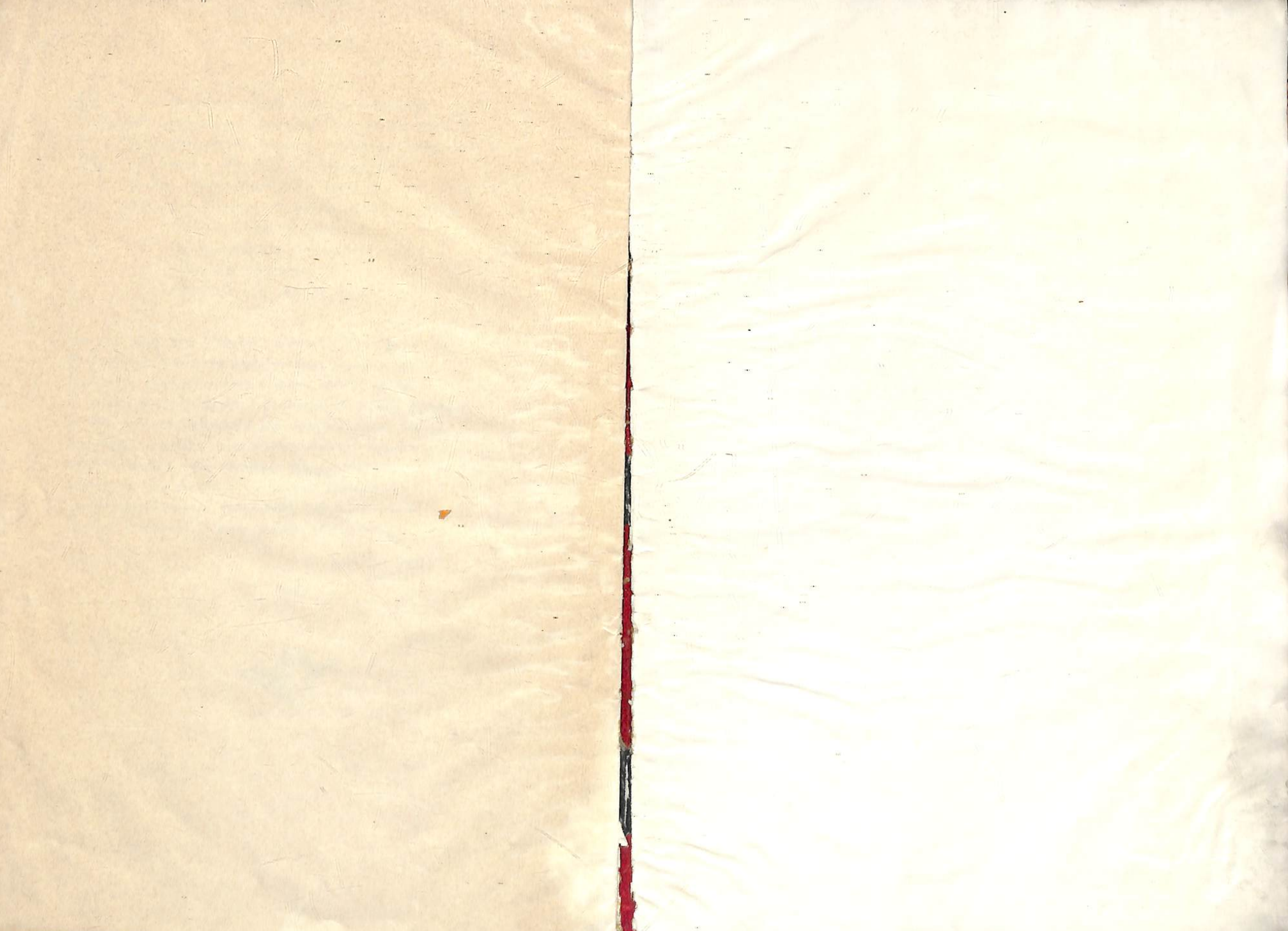
Կերտողիդ, ճն, շնորհքս տուք:

Իսկ մեք՝ Հայր մեր և Գըլուխ՝ Դիտապետ մեր և Աբբայ Հայր
ի հեռուստ և ի մօտուստ բոլորեալ շուրջ ըզգահոյիքդ,
ի բուրուստ շնորհընկալ երախտապարտ անկեղծ ըզձից՝
ի համբոյր մատչիմք Աջոյդ՝ աչք յարտասուս, սիրտք ի թընդօջ,
Եւ հարեալ բուն ըզբղանցից քոց ազաչեմք զերեսս երկնից,
Պաղատիմք, հայցեմք, յողոք անկեալ թախանձ արկանեմք,
Յաճինոյ Յիսնից ամաց սիրեցելոյ Գըլխոյդ և Հօր
Յարուցանել Նոր Փիւնիկ ի նոր վառեալ առուգութիւն,
Ընդ թեւոցըդ հովանեաւ հանգուցանել զՈրդիսդ և զտունս
Հարսուս ժամանակս՝ ի փառս Ռեխաիս և Հայրենեաց:

17 Յուլիուսի 1904

— 14 —

In. 604

2013

12678

